

РЕШЕНИЕ

№ 1023

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 06.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11887** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. В. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и със съдебен адрес [населено място], [жк], Кооперативен пазар, Б. „Искра 2000“, кантора (павилион) № 15 срещу ЗАПОВЕД № АИ 1844 от 05.11.2013г., издадена от началник група „АНД“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, ал.1, т.1, б.”б” ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство”. Твърди се в жалбата, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие с материално правните разпоредби, при съществени процесуални нарушения и неизяснена фактическа обстановка. Жалбоподателят поддържа, че на 02.11.2013г. управлявал собствения си лек автомобил, когато около 23:00 часа в [населено място],[жк]бил спрял за проверка от служители на частна сотаджийска фирма. Същите му казали, че ще извикат полиция. Дошлите на сигнала полицаи поискали да му бъде извършена проверка за алкохол с амкомер. Жалбоподателят пет пъти направил опит с алкомера, но същият не отчитал резултат. Тогава полицаите му съставили акт за отказ да бъде извършена проверка с техническо средство – алкомер. В медицинското заведение, където бил пратен за медицинско изследване на кръвта, отказали да му вземат кръв, тъй като бил без лична карта. Същата била

паднала на земята при полицейската проверка. Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед или алтернативно – да намали срока на наказанието „отнемане на свидетелството на управление на ПМС“ под 6 месеца.

Ответникът началник група „АНД“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената в настоящето съдебно производство заповед № АИ 1844 от 05.11.2013 г. на началник група „АНД“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на жалбоподателя на основание чл.171, ал.1, т.1, б.”Б” ЗДвП е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство” №[ЕИК], кат. *В***М* до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца, считано от датата на фактическото отнемане на 02.11.2013г. От фактическа страна заповедта е мотивирана с отказ на жалбоподателя да бъде извършена проверка с техническо средство – алкомер 931 № 0145368.

Видно от представения АУАН №АИ1844/02.11.2013 г. на жалбоподателя е повдигнато административно наказателно обвинение за извършено нарушение на чл.174, ал.3, предл.1, вр. чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП за това, че на 02.11.2013 г., около 22:25 часа управлявал л.а. „Пежо 206” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], срещу блок 549, като при извършена проверка, като при извършена проверка от контролен орган на 09 РУП - СДВР същият силно миришел на алкохол и се държал неадекватно, като се придвижвал залитайки. Провереният водач отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство алкомер 931 с фабричен № 0145368 и бил изпратен до I-ва Градска болница за кръвна проба с талон за медицинско изследване №0399365. Установява се от докладна записка от 02.11.2013г. на КО Д. Н. П. (свидетел очевидец на установяване на нарушението) до началника на 09 РУП – СДВР, че на 02.11.2013г. за времето от 19:00 часа до 07:00 часа била назначена като П. – 900¹ съвместно с актосъставителя В. И., като около 22:25 часа в[жк], срещу блок 549 спрели за проверка л.а. „Пежо 206“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач И. В. М., ЕГН [ЕГН]. При проверката водачът силно лъхал на алкохол и отказал да бъде изпробван с техническо средство.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Обжалваната заповед е връчена на жалбоподателя на 25.11.2013г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.11.2013 г. - в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.172, ал.4 ЗДвП, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и

съобразен ли е с целта на закона. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4 и т. 5, буква "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи (чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП). За доказване компетентността на органа, наложил процесната ПАМ, ответникът е представил заповед № Из-1741 от 28.08.2012г. на министъра на вътрешните работи, с която на ръководителите на службите за контрол по ЗДвП (СДВР съобразно т.1.3. от същата заповед) или оправомощени от тях длъжностни лица са делегирани правомощия по налагане на ПАМ по чл.171, т.1 ЗДвП. Със заповед №з-11783 от 17.09.2012г. директорът на СДВР е делегирал правомощието по издаване на заповеди по чл.171, т.1 ЗДвП на началник група „Административно наказателна дейност” в отдел „Пътна полиция” – СДВР. Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в установената форма, с посочване на фактическите и правни основания за издаване на акта. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на жалбоподателя, или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

Съгласно чл.171, т.1, б. «б» ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца. В конкретния случай отказът на жалбоподателя да бъде изпробван за съдържанието на алкохол в кръвта му при спирането му за проверка на 02.11.2013г. от контролни органи на СДВР се установява от официални писмени доказателства по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК, които имат обвързваща съда доказателствена сила – АУАН бланков № 658986 от 02.11.2013г. и докладна записка на КО Д. П. от 02.11.2013г. От същите безпротиворечиво се установява, че при спирането за проверка водачът силно лъхал на алкохол и отказал да бъде изпробван с техническо средство алкомер 931 с фабричен № 0145368. На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 0399365 от 02.11.2013г., но по преписката липсват данни за извършено медицинско изследване на кръвта. От всички писмени доказателства по делото следва категоричен и несъмнен извод за упорито поведение на лицето по отказ да бъде изпробвано за алкохол, както с техническо средство, така и чрез медицинско изследване на кръвта. Изложените в жалбата съображения, че „техническото средство нищо не отчитало“ съставляват защитна теза на лицето, която е житейски нелогична и неподкрепена с никакви доказателства. В случая жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническо средство и да даде кръв за медицинско изследване. Всяко едно от тези две обстоятелства поотделно, поради използвания в законовата норма съюз „или“, е достатъчно основание за налагане на процесната ПАМ, поради което при

постановяване на оспорената заповед не е допуснато неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Наложената ПАМ напълно съответства на целта на закона по смисъла на чл.22 ЗАНН - да се предотвратят и преустановят административните нарушения по ЗДвП. Ето защо не е налице отменително основание по чл.146, т.5 АПК. ПАМ е наложена в законоустановения размер от 6 месеца. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и със съдебен адрес [населено място], [жк], Кооперативен пазар, Б. „Искра 2000“, кантора (павилион) № 15 срещу ЗАПОВЕД № АИ 1844 от 05.11.2013г., издадена от началник група „АНД“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, ал.1, т.1, б.”б” ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство”.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: